

NUMARUL 10 BANI

ABONAMENTELE

Incep la 1 și 15 ale fiecărei luni și se plătesc tot-d-a-una înainte
 In București la Casa Administrației
 In județe și străinătate prin mandate poștale
 Un an în țară 30 lei; în străinătate 50 lei
 Șase luni . . . 15 „ „ 25 „
 Trei luni . . . 8 „ „ 13 „
 Un număr în străinătate 30 bani

MANUSCRISELE NU SE INAPOIAZA

REDACȚIA

No. 3—STRADA CLEMENTEȘI—No. 3

EPOCA

NUMARUL 10 BANI

ANUNCIURILE

In București și județe se primesc numai la
 Administrație
 In străinătate, direct la administrație și la
 toate oficiile de publicitate
 Anunțuri la pag. IV . . . . . 0.30 b. linia
 „ „ „ III . . . . . 2.—lei „
 „ „ „ II . . . . . 3.— „ „
 Inserțiile și reclamele 3 lei rindul

Un număr vechi 30 bani

ADMINISTRAȚIA

No. 3—STRADA CLEMENTEȘI—No. 3.

APARE ZILNIC LA 5 ORE SEARA CU CELE DIN URMĂ ȘTIRI ȘI TELEGRAME ALE ZILEI

După intrunirea ținută Duminică la Dacia, adresăm liberalilor următoarele desfiderii:

Desfidem pe liberali să fie o intrunire publică în Capitală fără a aduce publice din provincie și de la țară;

Desfidem pe liberali să fie o intrunire contradictorie cu noi, chiar cu public de la țară și din provincie.

ZAPACIȚI

Dacă guvernul s'ar fi gândit mai dinainte la consecințele depozitării Mitropolitului-Primat, de sigur că nu s'ar fi imbarcat în această stupidă aventură.

A cere însă unui colectivizat să gindească, este cum ai cere unui bivolist să zboare. Un guvern colectivizat nu poate gândi, cel mult el rumegă după ce consumă... faptul.

Colectiviștii ușuri și îndrăzneți s'au închipuit că alungarea Mitropolitului-Primat va face cel mult tot atât sgomot cât a produs alungarea d-lor H. Catargi, Costescu, Prodan și Populeanu de la Curtea de Apel și acea de Casație.

O agitare de cite-va zile, cite-va articole în gazete, cel mult o intrunire de protestare și pe urmă uitarea și indiferența.

Deprinși din nenorocire cu o mare pasivitate din partea opiniei publice, îmbătrâniți în zile rele și cu nelegiuiri, colectivizii s'au închipuit că vor scăpa și din această aventură cu cite-va stigmate pe frunte și alta nimic.

Pentru un colectivizat, stigmatul opiniei publice este un nimic, o floare la ureche, o mică contrarie-tate.

El bine, de astă dată s'au înșelat.

Multe stupidități de mare calibrul comise au trecut ușor ca o scrisoare în o cutie de poștă. Un Stătescu și-a putut bate joc de magistratură, plimbându-se cu minele în șolduri, ca Voda prin loboda. Un Budișteanu a putut nepedepsit să spună că armata noastră este înarmată cu ciomege. Un Gogu Cantacuzino a avut libertatea să se facă de risul copiilor în chestiile financiare.

Cind însă guvernul a atacat pe cel mai înalt Prelat al țării, lucrul nu se mai trece tot așa de ușor. Spre marea surprindere a colectivizilor, o teribilă explozie de indignare și o puternică agitare s'au deșteptat colectivitatea este serios amenințată să dispară de la guvern, și dacă ea persistă încă a se cocoșa acolo, aceasta este numai o chestie de timp.

Pentru ce? Pentru că colectivizii nu și-au dat nici o dată seama de starea psihologică și de credințele adinse ale acestui popor. Superficiali ca toți ignoranții, îndrăzneți ca toți iresponsabilii, colectivizii proiectează și execută acte la întâmplare, fără să calculeze vre o dată consecințele.

De aceea ei au crezut că a da jos pe Mitropolitul Primat după scaunul său este cam același lucru ca a da afară un subcomisar de a fostului regim.

Astăzi numai, adică numai după ce ei văd furtuna teribilă pe care prostia lor a deșteptat-o, astăzi își dau seama de însemnătatea faptelor comise. Și după cum tot-d-a-una să fulmădească și să se culcească pe o prostie, colectivizii sunt în o poziție mai grea acum după ce l'a

trimes pe Mitropolit la Caldarușani de cit cum erau înainte de a comite actul arbitrar.

Astăzi ei nu știu ce hotărâre să ia pentru ca să inaduse agitarea. Să dea pe Mitropolit în judecată penală sau să nu 'l dea? Unde să 'l trimească? Să 'l trimească înaintea tribunalelor ordinare sau înaintea Casației? Dacă Justiția îl condamnă ce se va întâmpla? Dar dacă, ceea ce este posibil, Justiția îl achită, cum va rămâne guvernul? Ce poate să se întâmple în țară în timpul cit va dura procesul Mitropolitului? Și ce se poate întâmpla dacă Mitropolitul nu va fi dat judecătoarei?

Eala atitea chestii și o mulțime altele cari tulbură nopțile lui Sturdza. Cit despre Stătescu... acest leneș și trindav nu 'și da el osteneala ca să fie preocupat.

Pentru dînsul nu există chestie mai mare de cit aceea a repausului său. Cu marea chestie care are să rupă gîtul colectivității, trindavul de la justiție a însărcinat pe... Sărățeanu... El a plecat căci politica începuse deja a-l enerva!...

TREI LUNI!

D-nu Eugeniu Stătescu, ministrul justiției, este un om care tuțelege viața.

Bravo lui!
 Prin înaltul decret cu No. 2835, d-nu Stătescu a obținut un concediu de trei luni spre a trece peste hotare.

Ați citit bine, nu sunt trei zile, nu sunt trei săptămîni, sunt trei luni lungi și late. Pînă acum, așa ceva nu se mai pomenise.

Aveam concediuri de 6 luni cari arăgeau după dînsule punerea în disponibilitate a militarilor, cunoșteam concediuri nelimitate pentru infirmități temporale; dar un ministru care pleacă pe trei luni în concediu n'am mai auzit.

De aceea zicem și noi: Bravo Stătescu!

Și în definitiv, are dreptate omul, dacă i se trece, pentru ce să nu profite?

A stat la București timpul necesar spre a ține toate mișelile, a virtii pe guvern în bucluc plin peste cap, și acum a tulit-o. Se duce să se odihnească.

Și observați ce pehlivan e Stătescu.

A împins pe colegii săi să facă intrunirea cu fiasco de la Dacia, dar a avut destulă minte spre a pleca în ajun la Sinaia, precum pleca la Nizza în timpul opoziției liberale!

Să ne întrebăm însă un lucru; dacă demnitatea de ministru al justiției este o așa sinecură în cit titularul poate lipsi trei luni, de ce nu se suprimă postul?

E poate necesar d-nu Stătescu pentru țeluirea proceselor scandaloase, afacerilor scriboase și tuturor mirșevilor cari contribuiesc zilnic la desconsiderarea partidului liberal.

În acest caz, ne plîngem noi, de ce i'au dat drumul pe trei luni.

MĂRTURISIRE NERUSINATĂ

Am spus că intrunirea colectivizilor de la Dacia era compusă, în ceea ce privește pe București, aproape exclusiv din funcționari.

Nu credeam însă că însuși ziarele liberale vor mărturisi aceasta.

Într'un pomelnic pe care îl publică *Voința* și în care s'arată ca reprezentînd comertul oamenilor ca I. Călin, Crețu de la Obor și citi-va geambași se însășiră numele funcționarilor.

Trecînd peste funcționarii mai înalți, relevăm numele următoare: *Al. Crihan șef de birou la primărie, Lucidi șeful gaurzilor comunali, I. Ionescu inspector la axize, Chiru Derbescu șef de depozit la regie, etc.*

Evident că este o îndrăzneală să-ți compui o sală de intrunire cu funcționari, dar e o nerușinare care nu s'a mai văzut ca să te fâlești și să publici în ziare că ai adus ca să aplaude pe președintele consiliului pe șeful gaurzilor comunali și pe gaurzii deghizați.

EROUL ZILEI

Un martor fals. — Procesul țărănilor din Gura Sărăței. — Rezoluția d-lui Dim. Sturdza — Concluzia.

Un martor fals

De cînd a devenit eroul zilei prin falșurile și plămăuirile pe cari le face, faimosul Sărățeanu ni se descoperă în tot trecutul său plin de pete. Zilnic primim la redacție o sumă de denunțări în potriva acestui domn, denunțări cărorora nici nu le mai dăm curs.

Cele mai multe denunțări vorbesc de mărturiile false pe cari le-a făcut onorabilul în mai multe procese. Azi primim o nouă denunțare însoțită de mai multe acte judiciare în contra acestui om.

E vorba de răpirea pămînturilor foștilor clăcași din comuna Gura Sărăței, județul Buzău.

Procesul țărănilor din Gura Sărăței

În 1864, cu ocazia împroprietăririi țărănilor, clăcașii din Gura Sărăței au fost și ei împroprietăriți.

Nau intrat însă în posesiunea pămînturilor ce li s'au dat, căci Sărățeanu le răpise cu concursul destrăbălatei administrații de pe acele vremuri.

Bieții oameni au alergat timp de două ani, cînd în sfîrșit Consiliul de Stat a dat o hotărîre definitivă în 10 Martie 1866 ordonînd punerea în posesie a clăcașilor.

În zadar, căci această sentință nu s'a executat, în urma stăruințelor lui Sărățeanu.

Clăcașii au cerut din nou în anul trecut să fie puși în posesie pe baza sentinței Consiliului de Stat, dar președintele tribunalului din Buzău le-a declarat că n'o face asta cît timp va fi președinte.

Și de ce? Fiindcă Sărățeanu a da zestre ficei sale, măritată cu dr. Inotescu aceste pămînturi, iar președintele tribunalului e nașul d-nei Inotescu.

Țărăni s'au plîns apoi parchetului general, al cărui cap fiind Sărățeanu, au fost respinși; s'au mai plîns ministrului de justiție, care i-a trimis din nou la parchetul general.

În cele din urmă s'au plîns primului ministru d. Dim. Sturdza.

Rezoluția d-lui Dim. Sturdza

După ce a ascultat, plîngerea s'a studiat reclamația acestor desmoșteniți, d. Dim. Sturdza a pus următoarea rezoluție pe petiția lor:

1) Este un fapt extraordinar de scandalos, că de la 1866, după o hotărîre a consiliului de stat definitivă să vadă azi în 1895 contestat dreptul de clăcaș și prin urmare de împroprietărire a locuitorilor petiționari neîmproprietăriți;

2) Este trist ca justiția să facă străgăniri de a pune în pericol un drept recunoscut de instanțe.

3) Se roagă d. ministru al justiției să ia măsuri pentru ca locuitorii foști clăcași să capete dreptatea fără cea mai mică străgăneală.

Semnat: D. Sturdza

Concluzia

Această rezoluție, care nu este de cît o palmă zdravănă aplicată d-lor Stătescu și Sărățeanu, care e o dovadă de cinstea procurorului general al curții de Apel din Capitală, datează de la 5 Noembrie 1895.

Și știți ce a făcut Stătescu cu această rezoluție a președintelui consiliului de miniștri? A trimis pe nenorocitul de țărani din nou la parchetul general, adică la Sărățeanu, care le-a răpit pămînturile, iar acesta i-a izgonit din București.

INTRUNIRE TIPTIL

Partidul colectivizat a ținut Duminică o intrunire în sala Dacia.

Din cine era compus publicul, se știe: sâtenii, preoții adunați de administrație, funcționarii al Statului și Comunei.

www.dacoromanica.ro

Dar pe unde au apucat, pe ce strade au eșit spectatorii spre a nemeri la Dacia, nu se știe.

Ca omul care intră noaptea tiptil într'o casă de prostituție, furișându-se pe lângă ziduri, spre a nu fi zărit, așa au mers colectivizii la intrunirea lor, tiptil cu batista la obraji, cu gulerul de la haină ridicat.

S'au trezit toți în sală, la un moment dat, parcă ar fi eșit prin gura canalului colector din Piața Sfîntului Anton, uitîndu-se curioși unul la alții, fără să se salute, fără să-și întinză mina, căci nu se cunoșteau între dînsii.

A venit rîndul oratorilor să mișce sufletele strîns ale spectatorilor.

Atunci publicul chemat acolo ca să judece scandalul dintre guvern și Biserică, a fost silit să asculte cum fie-care țigan își laudă ciocanul și cum spre a justifica purtarea miniștrilor față de Mitropolit, i se istorisește, ca să mai treacă vremea, fluctuațiunile legii minelor, pescuitului, gendarmeriei rurale, rolul partidului liberal și alte istorioare.

Ast-fel vremea a trecut, grație cuvîntărelor unuia ministru care 'și apăra pielea, unul avocăt plătit 20.000 lei și a două postulanți cărora li s'a fâgăduit grabnic un portofoliu.

Trista reprezentare o dată terminată, d. Ferekyde a citit și o rezoluție a tăcutului popor din sală, rezoluție prin care popii din sate și țărăni spun într'un limbaj foarte elegant pentru niște oameni cari nu știu carte, că: «se declară solidar cu guvernul!»

Apoi adunarea s'a risipit, cum a venit. Lumea adăsta pe la ferestre, în strădele principale, să vadă falnicul alai al d-lui Sturdza, să admire miile de capete cari s'au aprins pentru dînsul, miile de inime, cari bat solidaricește cu inimile guvernului.

Au adăstat în zadar.

Ce s'au făcut spectatorii nu se știe. Ei au dispărut tot tiptil cum au venit, furișându-se pe lângă ziduri, răsufliind poate cu satisfacțiune că au scăpat de casa de prostituție în care-l băgase nevoea!

STURDZA SCUIPAT
LASCAR CATARGIU AGLAMAT

După 7 luni de guvern d-nu Sturdza a ajuns să fie huldut de la un capăt al țării pînă la cel-alt. El nu poate să treacă pe stradă fără a nu fi huldut și scuipat.

După 7 ani de guvern e destul ca Lascar Catargiu să apară într'un oraș oare-care din țară pentru a fi aclamat.

Iată pe scurt deosebirea între cele două regimuri.

FOIȚA „VOINTEI“

UNDE SUNT ACTELE?

IV

Ciocoi sunt încăpățînați și pace. Cu toate dovezile pe cari le am dat în numărul nostru de ieri, că scrisorile lui Ghenadie către Mărgăriteșcu se găsesc în minile Președintelui Republicii franceze, care le a oferit d-lui Sturdza, ciocoiți tăgăduiesc existența acelor acte compromițătoare.

Dar dacă nu există acele scrisori, pentru ce a oferit Ghenadie 1250 lei d-lui Faure spre a i le restituie, și ce caută ciobanul Cârțan la Roma, plecat de curînd?

Ce caută, avem să o spunem noi.

Cînd monahul de la Caldarușani s'a văzut cu desăvîrșire pierdut și corespondența sa cu ocașul în ajun de a fi predată autorităților române, el a încercat atunci o ultimă diavolică combinație.

Azînd că ciobanul Cârțan e om cu trecere la Roma, că a fost primit în mod strălucit de Pandolfi și chiar de președintele Consiliului din Italia, Ghenadie a chemat pe cioban la dînsul și l'a trimis la Roma.

Scopul misiunii sale e cunoscut deja. Ghenadie cere intervenirea Papii pe lângă Președintele Republicii franceze ca să i se restituie actele compromițătoare.

În schimb, decăzutul Prelat a fâgăduit tot sprîjinul său Papii spre a întoarce pe romini la catolicism, ajutor fiind întru aceasta de elita socială.

Comptăm prea mult în patriotismul d-lui Faure pentru gînta latină, spre a crede un singur moment că dînsul va primi să intre într'o asemenea păcătoasă combinație. Să vegheăm însă.

(Va urma) X. de Montépîn.

INTRUNIREA
PARTIDULUI CONSERVATOR
LA IAȘI

Discursul d-lui Take Ionescu

Iubiți cetățeni,

Pentru a doua oară am cîntea să mă înfățișez dinaintea D-voastră. Dar ce împrejurări deosebite! Acum trei ani puneam piatra fundamentală la palatul Universității, înălțam un monument care să fie pentru generațiile viitoare dovada harniciei și patriotismului generației de astăzi. Azi plîngem distrugerea muncii generațiilor trecute.

Ați urmărit de sigur, domnilor, toate faptele, toate nelegiuirile acestui guvern. Nu va așteptați dar să insist și eu asupra amănuntelor. Ele sunt tipărite în conștiința d-voastră de adine, în cit balsamul uitării nu le poate șterge.

Vă întreb însă, vă întrebăți cu toții pe ce se bizuește stăpînirea de astăzi ca să mai stea la putere după ce a săvîrșit atîtea nelegiuiri. Vă voi spune-o îndată: Pe două aliați vremelnici și pe-o idee falsă.

Se vorbește despre un Țar rusesc, care amenințat de o invazie, era întrebare pe ce se bizuea ca să înfrîngă pe dușman, și el ar fi răspuns: pe cei doi mari și nelînși generali din împărăția mea, pe generalii Ghenarie și Februarie. Ei bine, domnilor, aliații vremelnici ai guvernului d-lui Sturdza sunt generalii Iulie și August. Colectiviștii nu mai trăiesc astăzi de cit scomptînd efectul căldurilor asupra indignării opiniei publice. Ei așteaptă ca nerăbdare ceasul salvator al secerii și al băilor minerale, ca să scape de urgia poporului. Nu tăgăduiesc, căldurile sunt un puternic aliat al guvernului, căldurile însă sunt trecătoare și dacă guvernul va rămîne pînă la Septembrie, el se va găsi în fața unei emoțiuni mai mare de cit astăzi. Ori eu mă înșal în aprecierea situației, ori pot să afirm că agitația țării, departe de a se sfîrși, este de abia la început.

Idea falsă iată:

Cine dintre d-vo. nu a avut ocașunea să vorbească între patru ochi cu un colectivizat de frunte? Cine nu a văzut cit de desna-dăjuiți sunt dînsii? Semeți în gazete, obraznici la tribuna, colectivizii sunt mieii lui D-zeu cînd 'l iet la vorbă între patru ochi, și nu este unul care să nu-ți declare că n'r'adevăr partidul este istovit, dar nu poate să cadă numai după opt luni de zile. Auziți concepție mai ciudată despre înalta și greaua răspundere de a conduce deștinele unei țări? Regatul Romîniei, considerat ca un fel de apartament mobilat care se da cu chirie cu contract pe termen fix!

Fie! Să scorbim și noi chestia la acest nivel meschin, să ne închipuim și noi Romînia ca un fel de apartament mobilat închirial colectivizilor pe termen, și să recunoaștem că n'a sosit termenul închirierii.

Teoria tot falsă rămîne.

Nu este contract de închiriere, care să nu conțină clauza că chiriașul nu are drept să dărîme casa, și că atunci cînd începe s'o dărîme, este dat afară.

E bine! guvernul colectivizat spurcă și dărîmă casa romînească.

Pentru a vă dovedi, domnilor, afirmarea mea, voi lua patru pîlle.

Nu poate fi națiune adevărată fără patriotism și patriotismul se bizue pe mîndria zilei de azi și pe nădejdea zilei de mâine.

Aflăm că guvernul colectivizat în cele opt luni de stăpînire a slăbit patriotismul nostru.

Știți că de la această tribună, — tribună istorică de aici înainte — de la această tribună s'au făcut scusele cele știute și s'au făcut aici pentru că tot în Iași s'a vorbise altă dată de mîrgăritarele ce lipsesc din coroana lui Ștefan cel Mare.

Vă întreb, domnilor, scorbîndu-mă în adîncul conștiinței D-vo., este vre-unul care să-mi poată spune că în fața aceluia umilînți nu l'a pătruns îndoiala asupra puterii acestui neam? Este vre-unul care să nu fi simțit stingîndu-se flacăra patriotismului și să nu-și fi pus o sumă de întrebări la cari pînă atunci nu s'a gîndise?

Înăuntru de sigur a scăzut patriotismul nostru, în afară a scăzut stima pentru noi. Eu unul sînt convins că chiar ungurii, cari de sigur au marea însușire de a fi patrioți ardeleni, cînd au auzit șezele, cînd au văzut intrigile pornite de aici ca să slăbească și să deșine pe cei de dincolo, dacă au fost mulțumiți de modul cum i-a slujit d. Sturdza, n'au putut să nu simță pentru el și pentru noi un adine dispreț.

Ast-fel, domnilor, s'a clătinat pînă în temelie unul din stîlpii pe care stă Statul român ca toate cele-afte Slate; s'a slăbit în noi toți patriotismul nostru.

Al doilea pacat:

După cum în fie-care dintre noi simțim cel mai puternic este simțul dreptății, tot ast-fel de nimic nu are nevoie mai mare o societate omenească de cit de dreptate. Dreptatea însă presupune nu numai judecatori buni și nealtruiți, dar mai ales credința publicului în nealtruirea judecătorului. Prefer în țara mea o magistratură încovoială, pe care publicul ar crede-o independentă, de cit o magistratură nealtruită, pe care publicul ar crede-o încovoială. Pentru aceasta este de absolută nevoie ca judecătorul să se simță sigur pe locul lui și înpricinatul să aibă aceeași credință.

Guvernul d-lui Sturdza, pentru pofta meschină de a schimba două judecatori, a sdruncinat din temelie acest al-2-lea stîlp pe care stă societatea romînească.

El a sădit în inima judecătorilor teama;

iar în inima D-v. convingerea că procesele nu se câștigă prin dreptate ci prin influența advocaților prieteni cu ministru.

Al treilea păcat:

O societate la rigoare poate trăi sau mai bine vegeta cu patriotismul slab și cu justiția nesigură. Nimeni însă nu poate dăinui fără putere și țara reală a unui Stat stă la urma urmelor în mâinile sabiei care o poartă la biră. Tăușul sabiei României a fost sâmbul de guvernul d-lui Sturdza. De la tribuna parlamentului ministrul de război, fără să schimbe pusca, a declarat că soldații României sunt înarmați cu ciomege.

Vă întreb, d-lor, credeți d-v. că în urma acestei declarații puterea noastră militară a rămas aceeași? Credeți d-v. că bătăliile se câștigă numai cu soldați viteji, cu generali pricepuți și cu arme de precizie? Nu. Istoria lumii stă față ca să ne spună că bătăliile se câștigă cu credința soldatului că va învinge și cu teama soldatului că va fi învins. Ministrul de război al României a distrus pe cea din urmă și a făcut imposibilă pe cea de a doua.

Și acum închipuiți-vă ceasul primejdiei, închipuiți-vă că oști de-at României ar crede pe ministrul de război și ar fugi dinaintea dușmanului. Cine ar îndrăzni să-l osândescă? Cine ar putea să uite că fuga lor nu dovedește lașitatea soldatului, ci palina ministrului?

Dar peste graniță? Credeți d-v. că a fost puțin lucru când s'a aflat că eroii de la Plevna, guvernul de Hohenzollern Oriental, au ajuns să fie înarmați cu ciomege? Ori când s'a aflat—ceea ce este și mai jalnic—că deși înarmați cum trebuie, s'a tolerat un ministru să-i defaime?

S'a slăbit dar, și s'a slăbit mult, și al 3-lea fundament al Statului român.

Alta însă nu era destul. Mai trebuia dar, în această țară încă o instituție, aceea care corespunde nevoilor noastre spirituale.

Sfânta scriptură spune un mare adevăr, când zice ca omul nu se hrănește numai cu ceea ce intră în gură, ci și cu ceea ce iese din gură. Satisfacerea nevoilor materiale nu ajunge unui popor; de când e lumea nu s'a văzut încă o societate omenească, care să nu aibă și aspirațiuni sufletești, și de când este lumea nu s'a văzut societate în care, cel puțin pentru imensa majoritate a locuitorilor, sețea de ideal să-și îmbrace sub o altă formă de cit aceea a credinței religioase, care are marele avantaj de a da omului, sub concepția metafizică a începutului și a scopului final siguranța că el stă în strâns legătură cu legile eterne, cari etrnuiesc universul.

Credința religioasă însă s'a intruzat în cler și fără de respectul clerului înalt, această credință este sguđuită din temelie. Ei bine, în ultimele luni guvernul liberal a sguđuit și credința religioasă.

Istoria e prea dureroasă și o cunoașteți din nefericire prea bine, ca să mai fie nevoie să v'o povestesc. Mă ocup pentru moment de rezultate și voiți vedea în urma procedura.

Resultatul? Monitorul Oficial a anunțat în cele 3000 de comune ale țării că vreme de 19 ani a fost episcop, vreme de trei ani a fost mitropolit primat un ticălos, capabil să se compare cu Dumnezeu, să fure cele sfinte, să asasinie și să se întovărășească cu asasinii. Drept răspuns, răspuns firesc, miile de exemplare ale gazetelor noastre au descusut pe cel-l-alt prelaț. Nu ridicat după umerile lor mania episcopului și i-a arătat desgustului public ca focare de pacatele cele mai monstruoase.—Presupunem că nu s'ar crede de cit a zecea, a două-zecea parte din cele spuse, și totuși vă întreb: Este vre-unul dintre d-voastre care să nu afirme că nu s'a slăbit respectul pentru biserică și prin el simțul religios al țării? Este vre-unul dintre d-voastre care să nu spună că nu s'a desființat Sinodul bisericii românești pentru două generații?

La noi, Domnilor, la noi în regatul României, răul acesta este mare; la românii din alte state el este un desastru. Acolo viața românească nu este reprezentată de cit p în biserică, acolo a dovedi românii și rivalii lor că biserica românească este un cloac de putreziciune, este a da cea mai crudă lovitură ce se poate da cauzei românișmului.

Iar la noi aici, pe lângă celelalte pacate, rezultatul politic guvernului este că a înzestrat România cu una din chestiile cari au svicolit mai mult societatea din occident și de care noi prin fericita armonie dintre națiune și biserică fusesem scutiți: Chestia clericală.—Da, pe pragul veacului al XX-lea

guvernul liberal a îmbogățit România cu chestia clericală.

Dar procedura?

Procedura, Domnilor, și are înțelesul ei, căci într'însa se oglindește adevăratele intenții ale guvernului, dintr'însa se poate citi dacă da sau ba guvernul d-lui Sturdza era nevoit să facă ceea ce a făcut.

Știți d-lor că acum 3 ani s'a ales Mitropolitul Episcopului Ghenadie. Mitropolitul meu v'au spus colectivității, deși nu l'am ales eu ci țara întreaga. Dar fie! Mitropolitul acesta luau-l'am noi oare dintr'o pădure în care cresc episcopi necunoscuți? Nu, l'am luat din scaunul de la Argeș, l'am luat din brațele d-lui Sturdza, cu care până în ceasul acela colabora la scrieri istorice și contribuia cu bani la publicarea lor. Mitropolitul Ghenadie fusese colaboratorul și cotisatorul d-lui Sturdza. Iată cum mat trîznii, în toamna trecută, Mitropolitul Ghenadie s'a dus la Brincoveni cu d. Sturdza și cum înpins de dînsul, ca să lovească în doul conservator a numit faimoasa comisie de control, în capul căreia se afla episcop Partenie, care numai prietenul nostru nu este și nici nu l'am primi să fie. Ca să lovească în doul conservator, d. Sturdza se unea cu fostul său colaborator literar și bănesc, și nu și aducea aminte nici de eresii nici de asasinat. Când a văzut că ceva mat puternic de cit primul ministru s'a pune în calea loviturii care trebuia dată, d. Sturdza și-a întors carea și s'a hotărât să abată ea dînsa pe Mitropolitul Ghenadie.

Să presupunem pentru moment că ar fi avut guvernul motive puternice, considerații de Stat să nu dovede de erină, cari să-i impie necesitatea eliminării Mitropolitului. Ce trebuia să facă? Urmind marele exemplu de civilizare a vieții noastre politice, pe care l'am dat noi conservatorii, când cu toate majoritățile noastre ne-am retras de bună-voie de la guvern, numai ca să mai vie rîndul și apilpsiților, d. Sturdza putea să facă un pas mai departe în civilizarea României, și adresându-se seilor opoziții, să le explice situația și să le ceară sprijinul ca să înlăture Mitropolitul fără a se necinși biserică.—Nu a făcut-o pentru că nu avea dovezi și știa că sefi opoziției i-ar pune o condiție la concursul lor: Să nu facă un Mitropolit un nemernic.

Sau dacă nu voia acest lucru, mai avea d. Sturdza o altitudine demnă de luat, asumind răspunderea faptelor d-sale putea să trimiță în judecată pe Mitropolit, dar în judecată legală și cinstită.

În schimb știți cum a lucrat guvernul. Miniștrii, a căror misiune este să pună la ordine pe cel ce se răsvăreacă, au împins pe membrii Sinodului să se pună în grevă. De sigur că este primul cas în istorie, în care un guvern născocoșe o grevă! Și spre rușinea țării, mesagerul guvernului pe lângă greviști a fost un om care a înșelat pe D-zeu, căci din călugăr s'a făcut mirean și pe care nebrăsaarea acestui guvern l'a pus în capul culelor.

Greva nereușind, guvernul a înscenat sinucărul de judecată pe care l' cunoașteți. Acusatorii s'au făcut judecători, delictete de drept comun s'au dat în judecată sinodului, chezașile canonice, spre pildă termenul de o lună dintre fie-care chemare, au fost călcate în picioare și în 2 ceasuri s'a obținut o sentință care fără de aprobarea Statului, cu violarea Constituției, cu ingenuchiera societății civile dinaintea a tot puterniciei clericale, cu cea mai monstruoasă dintre contradicții, și anume suspendarea cu decret și deslituirea fără decret, s'a executat cum știți cu mai multă sau mai puțină Sărățenie.

În acel moment încă tot se mai putea scăpa ceva din autoritatea guvernului, cel puțin putea spune Dl. Sturdza că pentru dînsul incidentul este încheiat, că Sinodul fusese competente și sentința drept executată. Dar nu, guvernul a înțeles că monstruoși-tățile sale au umplut de indignare țara întreagă și atunci a dus în apel sentința Sinodului la judecata *Voinței Naționale*. Pentru a triumfa dinaintea acestui nou soi de tribunal, guvernul s'a întovărășit cu asasinii, și-a pus nădejdea în ocnași, și lacom de succes nu s'a dat înlături de la o diosul de a se sluji cu acte plastografiate. Și acum când falșul a fost dovedit, când tentativele de a fabrica martori falși sunt în plină lucrare, acest dureros episod al istoriei noastre s'a îngroapă sub ridicolul unei acuzări meschine: lipsa unui plumb de 180 lei și o fotografie vîndută prea scump. Plumbul și fotografia n'au atîrnat destul,

se vede, ca să scape guvernul de urgia națiunii și desadădui, 2 luni numai după închiderea cameret primul ministru s'a dus asta-zl să-și apere tribuna populară pe care a înalțat-o partidul conservator. Ar putea guvernul să ne facă un omagiu mai mare decât să vie cite-va zile după noi la tribuna noastră, să discute cu noi politica țării, și să recunoască ast-fel că destinele națiunii nu se mat hotărăsc în dealul Mitropoliei.

Vă mărturisesc, d-lor, că atunci când în alegerile trecute d. Sturdza a reușit să mă împiedice de a mă rosti la tribuna parlamentului, am regretat. Azi nu mai regret, căci pentru ce aș regreta atunci când am reușit noi să l' tirăm la tribuna noastră.

Închei. Am dovedit, nadăduesc, că în ultimele 8 luni s'au alcatuit și s'au elatinat tare cei patru șlalpi pe cari se întemează ori-ce societate. Cu sguđuirea lor s'a sguđuit și credința noastră a tutul în puterea și în viitorul Statului român; iar peste graniță au scăzut în rîndul statelor orientale.

Aceasta este, după mine, vina de căpenenie a guvernului. Se poate ca civilizația noastră să fi fost numai o spoială. Era însă o spoială care ne înșală și pe noi și pe alții cu o mină răutăcioasă și dușmană. D. Sturdza a sgriat această spoială; păcatul acesta nu se poate erla.

Dacă totuși, d-lor, națiunea este turburată și mat desadăduită de cit o credeți, pricina e că dînsi ar avea conștiința că tot a mai rămas ceva în această țară: a rămas partidul conservator.

Aceasta este, credeți-mă, unica mîngiere a României în vremurile jalnice în cari ne aflăm. Ea știe că partidul conservator este destul de tare ca să poată lecui rănile adînci cari s'au adus României, de și de sigur ne trebuie ani mulți, muncă uriașă și jertfă nemărginită ca să se dregăză ceea-ce s'a stricat în ultimele 8 luni de zile.

Și cum s'ar dispera țara când ea știe că are la îndemînă un partid care nu a guvernat nici pentru el, nici pentru o clasă, ci a lucrat cu spor pentru toate păturile sociale; un partid care a știut să unească respectul tradiției, care este munca acumulată, cu hotărîrea de a asculta cu urechia deschisă și cu inima voioasă nevoile viitorului, care nici odată nu s'a înjosit la persecuția adversarilor și nu a ingenuchiat interesele țării dinaintea interesului de partid; care a putut să desfășure un steag atita de măreț, în cit sub culele lui se pot umbri toate reformele legitime?

Îmi pare, d-lor, că situația țării față de partidul conservator, în zilele noastre, amințește situația lumii vechi acum 1,500 ani și mai bine când toți aspirați după o schimbare, schimbarea faptuită de împăratul Constantin.

Atunci lumea se uita la dînsul cum țara se uita astăzi la partidul conservator atunci s'a arătat crucea pe cer și glasul tainic a spus: În acest semn vei învinge.—Astă-zl glasul tainic repetă aceleași cuvinte: *în acest semn vei învinge și semnul se chiamă dragostea de adevăr și iubirea de patrie.*

INFORMAȚII

Pentru pelerinajul la Căldărșani ce se va organiza pe Duminică viitoare, s'au inserat deja un mare număr de cetățeni fruntași din Capitală.

Pelerinajul promite a fi impozant.

Gazeta vorbind de adresa doamnelor către Mitropolitul Primat, are cetezanța de a scrie:

Negreșit că fostul Mitropolit Ghenadie a fost foarte simțitor la această dovadă de *dragoste sufletească* ce l-au dat reprezentantele sexului frumos și plăpînd cu cari, în de obște este cunoscut, că el a fost în tot-d'a-una în cele mai bune legături.

Pentru a putea cine-va prefui simțul moral al celor cari au scris aceste rînduri, e destul să spunem că printre doamnele semnatare se află d-na Zefcari, soacra d-lui Grădîșteanu, unul din directorii Gazetei, d-na Ion Ghica, matusa d-lui

Dim. Sturdza și muma secretarului general de la ministerul de externe, care dă fondurile secrete din cari se întreține Gazeta, etc.

A se citi în pagina IV urmarea romanului «Taina Mortului».

Decedatul Dinu. Catargiu, care a încetat alaltă-eri din viață la Birlad, era cu trei ani mat virstnic de cit fratele său d. Lascar Catargiu.

Decedatul era bolnav de vr'o trei ani.

Inmormintarea se face azi.

MM. LL. Regele și Regina vor pleca în primele zile ale lunii viitoare în străinătate.

D. Dim. Sturdza, care ținea să însoțească pe Majestatele Lor în străinătate, aflăm că e nevoit să rămînă în Capitală.

Pentru a-seară era hotărîtă o întrunire intimă la clubul liberal.

Intrunirea nu s'a putut ține, de oare-ce aproape toți deputații și senatorii chemați pentru întrunirea publică de Duminică trecută au plecat pe la vetrele lor.

Nu s'au dus la club decît numai postulanții de slujbe, la vederea căroră miniștrii au șters'o repede de la club.

Gazeta a distribuit gratuit cititorilor ei «Darea de seamă asupra judecării fostului Mitropolit».

Am dori să ni se spună din ce fonduri s'au plătit aceste broșuri. Noi stăruim a afirma, că s'au plătit din fondurile secrete.

Gazeta are însă un mijloc de a ne desminti; acest mijloc este să ne arate registrele sale. Aceasta însă n'o va face pentru cuvinte, pe cari le cunoaștem.

AA. LL. Regale au sosit astă-noapte la Galați pe bordul încrucșătorului Elisabeta.

Principele și Principesa României s'au dus apoi direct la gară, unde îi aștepta un tren special, și au plecat la Sinaia, unde vor sosi azi la amiază.

Maica Eliade Rădulescu, stărița mănăstirii Ciorogirla, a fost amenințată de bataușul Dragomir de la ministerul cultelor, ca să spună că are un portret al Mitropolitului, pe care mănăstirea l'a plătit cu 300 de lei.

Maica stărița a răspuns că are două portrete ale Mitropolitului; a declarat însă că nu i-s'a impus și nici n'a dat 300 de lei ca să cumpere aceste portrete.

Numirile ce se vor face în magistratură pe ziua de 1 Iulie în urma aplicării noiei legi privitoare la organizarea judecătorilor de o-coale, le chibzuește d. M. Poenaru-Bordea, consilier la Curtea de Casație, caruia d. Eugen Stănescu i-a dat o delegație specială pentru a

ceasta, plus o sumă de 1,000 de lei drept recompensă.

D-nii Gr. Sofla prefect și Gh. Ghițescu deputat au fost primiți la ministerul de interne de d. Stolojan, pe care au reușit a-l convinge că noul consilier comunal de la Falticeni nu e jidan. Aceasta au făcut-o în scop ca d. ministru de interne să valideze cu mai multă ușurință alegerea sa.

Mat mulți membri fondatori ai Societății Pensionarilor s'au retras din această societate, protestînd în contra ilegalităților comise de actualii administratori.

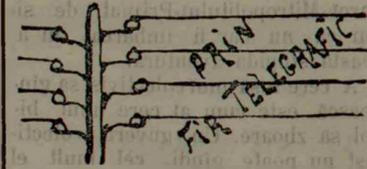
Protestatorii uniți cu alți 60 de aderenți au fondat acum o nouă societate filantropică, Veteranii, care are de scop a procura societăților de ambe-sexe ajutoare medicale în caz de boală, ajutoare bănești în caz de lipsă și un ajutor de 300 lei la caz de moarte.

Fondatorii acestei noi societăți au și depus un capital pentru primele cheltueli ce se vor face.

Doritorii d'a se înscri în această nouă societate să se adreseze d-lui Maior I. Maeri, strada S-tu Spiridon No. 1, în București.

Eri s'a celebrat la Tecuci căsătoria religioasă a d-lui inginer Al. Berlescu cu d-șoara Elena Juvara.

EDIȚIA A 3-A

(Serviciul Agenției Romine).

Paris, 10 Iunie.

Comisiunea internațională a agriculturii s'a întrunit azi dimineață sub președinția d-lui Meline.—Comisiunea a emis o dorință în favoarea revenirii la bimetalism și a unei convențiuni sanitare internaționale.

D-nu Meline va oferi mine un dejun membrilor comisiunii.

Camera deputaților a adoptat cu 341 voturi contra 74 un credit de 4,800,000 franci pentru regularizarea cheltuelilor expediției din Siam. Mat mulți oratori au profitat de această ocaziune pentru a protesta în contra sistemului consistînd în a angaja cheltueli fără autorizația parlamentului.

Mas-suah, 10 Iunie.

Situația generală rămîne aceeași și cu totul pacinică.—După plecarea corabiei *Archimede* ducînd cu sine ultimele trupe, Colonia Eritreea va reîntra în starea ei normală.

Madrid, 10 Iunie.

Senatul discută mesagiul Coroanei. D. Comaș propune un amendament denunțînd tratatul de la 1897 cu Statele-Unite; în același timp semnalează primejdia care rezultă din neegalitatea drepturilor dintre supușii spanioli și cei americani.

Sofia, 10 Iunie.

Agenția Balcanică constată că d. Mihilowsky, deputat, a vorbit pe seama sa la meetingul de ieri, și că nu era autorizat să ție un discurs în numele partidului național, care decisese de a nu participa la meeting. Dealminteri, d. Mihilowsky, în discursul său foarte aplaudat a apărut linia de purtare a guvernului.

Ieri, la Șumla, s'a înțut în secret o adunare foarte puțin numeroasă a societății macedoniene, din cauza că meetingul de Duminică trecută a căzut din lipsă de participare.

Paris, 10 Iunie.

Se anunță din Tananariva, ziarului *Liberté* că trei francezi ampoliați la construcția de drumuri au fost asasinați de Fahavalosi la Mantavas.

Misionarul Berthien a fost făcut prizonier de Fahavalosi la Est de Ambatomainty.

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

LOUIS JACCOLLIOT

MÂNCĂTORII

DE FOC

PARTEA I

CAPITOLUL I

Olivier de Lauragnais d'Entraygues. Colonelul Ivanovici. — Scrisoarea misterioasă. — Alurări. — Tribunalul secret. — Plecarea la Paris.

Într'o seară a lunii lui April, seară de iarnă geroasă în Rusia, superbă casă de arhitectură morescă, din strada Perovskaia, pe care o cunoșc toți acei cari au vizitat capitala imperiului țarului, strălucita de lumină. Olivier de Lauragnais, conte d'Entraygues, atașat la ambasada Franței din Petersburg, dădea în această seară ultimul lui prînz de iacăt; el se cununa peste două zile cu tinăra principesă Vasilewska, fiica principelui Vasilewski, guvernor al Caucasului.

Atașatul tutulor ambasadelor și un mare număr de ofițeri superiori ai armatei ruseșii asistau la acest prînz, la care tîna-

rul conte invitase mat pe toți prietenii săi.

În momentul când invitații vroiau să se retragă, pentru a lăsa ast-fel tînarului lor prieten timpul de a merge să sîrșească această seară lângă logodnica lui, un colonel al unui regiment de cazaci, Piote Ivanovici, își umplu paharul cu șampanie pentru a ridica un ultim toast, și adresîndu-se conțelului d'Entraygues:

— Beau zise el, în sănătatea omului cel mai fericit pe care îl cunosc.

Apoi, după o mică pauză adăose:

— Si să dea D-zeu, domnilor, ca norocul să nu părăsească nici o dată pe prietenul nostru.

Un surts ciudat însoți aceste din urmă cuvinte pe buzele ofițerului, dar expresiunea fu așa de fugitivă în cit nimeni nu o observă.

Aclamațiuni unanime acoperiră această urale pe care fie care o reinouii în cordialitate la plecarea.

Tînarul atașat de ambasadă putea, în adevăr, să treacă drept un favorit al soartei. Avînd un nume frumos și pe cale de a parveni la cele mai înalte funcțiuni în diplomație, el se bucura, între altele, din partea mamei sale de trei sute cincîzeci de mii de franci venit așteptînd bogăția considerabilă care trebuia să-i revie la moartea tatălui său.

El avea de abea două-zece și șase de ani; bine făcut, elegant, cavalier în adevărul sens al cuvîntului, obișnuit cu toate exercițiile corpului, era curajos pînă la temeritate și dăduse despre această probe etîva vreme înainte: invitat la o vînoațoare de urși, se virlise între unul din aceste animale furioase și țar pe care calul prin o săritură îl trîntise, și, cu un singe rece admirabil, implintase cuțitul său de vînoațoare pînă în plasele în inima teribilului său adversar,

care căzu spre a nu se mai ridica.

Această aventură, în urma căreia obținuse crucea Sfîntului Andrei I-a clasă, îl făcuse eroul zilei și în timp de o lună, întreg Petersburgul nu se ocupase de cit de el.

Cînd cel din urmă din invitații săi se retrase, el se duse la palatul Vasilewski.

Tînăra prințesă era una din frumusețile cele mai renumite ale curții, dar mai distinsă încă prin inteligența și inima; ea părea că realizează acel tip desăvîrșit pe care fie care om dorește să l'întîlnească în cursul vieții sale.

Pentru Olivier d'Entraygues visul devenise realitate, căci Maria Fedorowna, pe care tatăl său o lasase stăpînă pe alegerea sa, îl distinsese printre numeroșii pretendenți pe cari bogăția, nașterea și înalta ei pozițiune îi atrăsese în jurul ei.

Tînarul atașat de ambasadă să întoarse cu totul preocupat de vizita ce făcuse aceleia care trebuia să primească numele său a doua-zi; fidanțata sa îl părăsise mat puțin veselă, mai puțin expansivă ca de obicei, și în zadar încercase el de a provoca una din acele convorbiri plăcute prin intimitatea lor, la care apropierea ceremoniei nupțiale îi dădea dreptul să spere.

Nimic grav în înțuta ei de domnișoară nu putea să legitimizeze preocupățiunile serioase, de abia un ușor nor întunecase fruntea ei grațioasă, dar sunt zile cînd cele mai miel lucruri sunt suficiente pentru a provoca presiștiri sinistro, și cu inima plină de o neliniște vagă Olivier se întoarse în frumosul hotel care era să-l adaposească pentru ultima oară, căci după căsătoria trebuia să locuiească în palatul soțului său pe care datoriele guvernămintului său îl obligau de a se întoarce în Caucaz.

Întrînd în odaia lui de culcare, el zări o

scrisoare pusă pe mescioara de noaple de lângă pat. Inima lui începu să bată cu putere, fiind cuprins de o emoțiune vie, și cu mîna tremurîndă rupse picul. Scrisoarea ce era înăuntru avea la colț un blazon foarte curios, în mijlocul căruia erau două punnale încrucșate; ea conținea numai aceste cite-va cuvinte scrise cu litere de tipar, de sigur ca scriitura să nu poată fi recunoscută:

«Șoimul galic nu are tncă în ghiarele sale porumbița rusă».

«Invizibili».

Această frază făcea de sigur aluziune la apropiata lui căsătorie.

Cetînd acest singular avertisment, tînarul conte era aproape să leșine.

Această înștințare misterioasă corespundea de altminteri din toate punctele de vedere cu starea lui spirituală. El își reveni însă imediat din zăpăceală și repezîndu-se la butonul soneriei îl apăsă cu putere.

Un servitor veni în grabă.

— Laurent, zise el, cine a adus scrisoarea aceasta?

— De cînd ați plecat dv. nimeni nu a venit pe aci.

— Ești sigur de lucrul acesta?

— Puteți să întrebați și pe portar.

— Nu e trebuință. Tu ai fost tot timpul aci?

— După ce mi-am isprăvit treaba, am stat tot timpul în anticamera unde m'ați găsit și dv. cînd ați venit.

— Bine. Dute.

Tînarul conte voia să rămînă singur ca să se poată gîndi la acest eveniment curios, și care fără observațiunile pe care le făcuse cu privire la logodnica sa, l'ar fi primit ca o simplă mistificare.

Dar cine a putut să aducă acea scrisoare în odaia lui de culcare fără ca nimeni din

TURBURĂRILE DIN CRETA

(Prin fir telegrafic)

Atena, 10 Iunie.

O depeșă adresată ziarului *Asty* zice că o luptă s'a dat Duminică la Vasilevo în provincia Spahkia și că a durat toată ziua. Rezultatul luptei, nu se cunoaște.

Refugiații sosiți azi din Canea, asigură că notabilii din Myopotami, Ameri și Retimo intruniți la mișcările Ariadi, au votat unirea cu Grecia, jurând de a nu depune armele înainte de a fi realizat scopul lor.

Incendiile au continuat toată săptămîna în satele din prejurul lui Retimo și Myopotami.

Trupele turcești au înaintat pînă la Samssalo în provincia Kissamo.—De aci a urmat o luptă.—Insurgenții au pus mîna pe trei tunuri.—Pentru a-și răbuna soldații turci au măcelărit cîțiva bătrîni rămași în sate. Atrocitățile continuă.

Londra, 10 Iunie.

Camera Comunelor. D-nu Curzon declară că niște negocieri sunt pendinte între reprezentanții celor șase puteri și Poarta în privința concesiunilor de acordat populației cretane.—Oratorul adaugă că nu poate să dea nici un amănunt asupra acestor concesiuni în cursul negocierilor.

STIRI DIVERSE

Crime.—Delicte.—Accidente.—Intimplări.

DIN CAPITALĂ

Incercare de sinucidere. — După ce făcuse chef cu mai mulți prieteni ai săi, Iancu Costache, într-o completă stare de beție, se duse acasă și drept ori-ce răspuns la observațiile soției sale, el îi administra o bătaie numărul unu.

Femeea, speriată, eși în stradă și ceru ajutorul sergentului, care văzînd pe Costache în așa stare de beție îl duse la arestul secției.

Indignat cum era călășeanul Costache, indignat de a se vedea arestat, ia rezoluțiunea de a se sinucide. În acest scop el să-și leagă de gît cu cingătoarea și încearcă să se spînzure de ușă. Din norocire în acel moment fiind surprins de către un agent al poliției, Iancu Costache a scăpat numai cu frică.

Viol. — Eri a fost arestat la secția 29, indivizii Stoica Constantin și Gheorghe Nicolau, acuzați fiind că ar fi violat o copilă de 12 ani.

S'a deschis o anchetă pentru anchetarea faptului.

DIN TARĂ

Asasinat. — Pavel Mihalache, locuitor în comuna Dobrești din județul Ilfov, a omorît Duminică noaptea pe săteanul Constantin Dumitru pe cînd trecea pe linia satului, dîndu-i o lovitură de cuțit în pîntece.

Asasinul a fost arestat, iar parchetul a deschis o anchetă.

Incaș. — Un lucrător bulgar de la școala ce se construiește acum în cătunul Ghermănești anume Zamfir Simion, ducîndu-se a lăla-eri să se scalde în lacul Znagov, s'a înecat.

Corpul lui a fost găsit peste 2 ore.

In aceeași zi s'a înecat în lacul Colentina individul Peter Gros, domiciliat în Capitală, strada Belisariu 8.

Un paricid. — Locuitorul Dumitru Rădoi din comuna Ruși-Asan din județul Vlașca, surprinzînd pe tatăl său pe cînd dormea lângă un coșar, i-a dat o puternică lovitură de topor în cap, apoi a pus foc coșarului.

Vecinii, la țipelele desperale ale victimei, au sărit în ajutor și au putut scoate pe nenorocitul bătrîn din flacăra.

El a fost trimis imediat în îngrijirea spitalului din Giurgiu. Starea lui este din cele mai grave.

Asasinul a fost arestat pe loc.

Descoperire de cadavru. — Duminică trecută a fost prins pe Dunăre lângă Tulcea, cadavru unui tînăr, pîrînd a avea vîrsta de 20 de ani. Cadavru era cu totul desigur și aproape în completă putrefacțiune. Pînă acum nu s'a putut stabili identitatea persoanei.

De asemenea în comuna Grozești din județul Bacău s'a găsit un cadavru care se presupune a fi al vre unui ungar de peste fronturi.

El nu poartă absolut nici o leziune pe corp. Administrația locală cercetează.

Incendiu. — Eri noapte, pe la orele 1 jum., un incendiu violent a distrus casele cu No. 27 din strada Moțoc din Iași.

Imobilul era compus din trei apartamente locuite unul de d-l Borislav Bazali, proprietarul caselor, iar cele lalte două de d-nii Inginer Leca și Stamatiu.

Cînd a început focul toți locuitorii dormeau și numai grație sergentului de stradă, care a dat alarma și a deșteptat pe proprietarul caselor, n'avam nici un accident de înregistrat.

D-na Bazali a fost scoasă pe brațe din camera de culcare, fiind pe jumătate asfixiată.

Focul a fost localizat pe la orele 5 dimineața. Pagubele sunt destul de mari; flăcările au distrus 6000 de lei în bilete de bancă și alte acte de valoare ce se găsesc în casă.

ULTIME INFORMAȚIUNI

Atragem atențiunea cititorilor asupra admirabilului discurs rostit de d. Tache Ionescu în intrunirea de la Iași și pe care-l publicăm în pagina I.

Pentru organizarea pelerinajului ce este a se face Duminică viitoare la Căldărușani, s'a constituit un comitet care se va întruni astăzi-seară pentru a lua măsurile necesare în acest scop.

Altețele Lor Regale Principele Ferdinand și Principesa Maria au sosit de la Galați, astăzi noapte la orele 1.55 cu un tren direct la palatul de la Cotroceni.

In urma limbajului necuviincios al Gazelei, față cu doamnele care au semnat adresa de omagii către I. P. S. Sa Mitropolitul Ghenadie, directorul aceluia ziar a primit chiar astăzi patru provocări.

D. Gr. C. Ghica a trimis martori pe d-nii Ion Ghica și N. Hiolt; d-nu Al. Callimaki pe dd, G. Beldiman și M. Șuțu; d. N. Filipescu pe d-nii colonel Costescu, și Al. Săulescu, d. Victor Ionescu pe d-nii Al. Florescu și G. Bădescu.

Aflăm că în curînd se va publica o listă coprinzînd toate binefacerile ce I. P. S. Sa Mitropolitul Primat a făcut în anii din urmă.

Se zice că suma totală a binefacerilor și ajutoarelor ce Mitropolitul Primat a făcut săracilor și diferitelor societăți de binefacere în cei trei ani din urmă se ridică, la suma de 150.000 lei.

D. Al. Catargiu la Căldărușani

Ieri dimineață d. Al. Catargiu, fost ministru plenipotențiar al țării la Petersburg, s'a dus la Căldărușani pentru a vedea pe I. P. S. Sa Mitropolitul Primat.

Inaltul prelat nu se afla însă la mînaștire,—ci la schitul Cococ din apropiere, unde-și face de trei ori pe zi rugăciunile.

D. Al. Catargiu se duce la schit. Înainte de a ajunge însă acolo vede pe drum apropiindu-se un grup de oameni.

Mitropolitul Primat al Ungro-Vlaheiei venea pe jos precedat de două jandarmi, urmat de alți doi și dînd la stînga și la dreapta sa de încă doi jandarmi.

Șeful bisericii romîne, înliul demitar al statului romîn după Rege, e escortat la biserică între șase jandarmi.

La vederea acestui tablou, d. Al. Catargiu a rămas impresionat, cu alți mai virtos că cel înlii cuvînt al I. P. S. Sale a fost:

— Iată în ce situație sunt! Cel mai ordinar deținut e escortat întocmai ca mine!

Ochii i erau plini de lacrimi.

I. P. S. Sa a rămas surprins de această vizită neașteptată a d-lui Al. Catargiu și i-a mulțumit pentru mîngîierea ce i aduce.

Apoi înaltul prelat s'a plîns în contra guvernului și a locoteneșiei mitropolitane, care nu i-a liberal încă nici pînă azi lucrurile afară de cite-va rufe, de și a reclamat de mai multe ori să i se libereze măcar hainele.

Ajunși la mînaștire, d. Al. Catargiu a arătat I. P. S. Sale o copie de pe adresa de omagii a doamnelor din societatea bucureșteană.

Mitropolitul Primat a rămas profund impresionat de această manifestare a doamnelor romîne a spus că aceasta-i dă putere și credință într-un viitor mai bun.

Ați prevăzut vijelia ce s'a deslășuit asupra I. P. S. Voastre? a întrebă d. Al. Catargiu pe Mitropolitul Primat.

Nu, din contra, în ziua în care a fost numit prim-ministru, d. Dim. Sturdza a fîmîl să-mi faci mie prima vizită și pînă în ziua sărîturilor-mi mîna de mai multe ori, a cerut iertare pentru campania întreprinsă de gazetele liberale în contra mea.

Mitropolitul a mai spus, că înainte de a fi judecat în mod ilegal de Sinod, d. Eugen Stătescu a fost la el și i-a propus o transacție în sensul ca să-și dea demisiunea și să rămînă membru al Sinodului cu un titlu onorific; în acest caz guvernul lua angajamentul, că nu se va face nimic în contra lui.

Au protestat în contra acestui tîrg rușinos și am declarat ministrului, că prin greva prelaților fiind atins prestigiul bisericii romîne, voiți sta pe loc și voiți continua lupta pentru biserică și neamul meu.

I. P. S. Sa a mai adăugat, că nu apără persoana sa, ci numai interesele bisericii crude încercată în aceste momente. Și ori ce-i va face guvernul, el nu va înceta un minut să lupte pentru credința noastră stămosească și în contra acelor cari vor s'o sugrume.

Ni se afirmă, că d. Dim. Sturdza a insistat mult pe lângă prințul Dim. Ghica să aprobe numirea d-lui deputat Moscuna în postul de director al Eforiei.

D. Ghica a refuzat însă în mod categoric pe primul ministru, spunînd că e perfect mulțumit de actualul director d. inginer Rîmnicianu, care a adus regula în administrația acestei instituții.

O nouă infamie colectivă

Nepuținînd suportă votul de blam dat de congresul Ligei Culturale și văzînd acțiunea bine-făcătoare întreprinsă de noul comitet al Ligei, colectivității au recurs la o nouă mișcare revoltătoare, pentru a se face stăpîni pe Ligă.

În acest scop ei se servesc de un cunoscut dentist caraghios, anume Kibrick.

Iată somația pe care a primit-o azi d. I. C. Grădișteanu, președintele Ligei Culturale:

Domnul meu,

Vă fac cunoscut prin aceasta, că subsemnatul avînd închiriat personal apartamentul din str. Nouă No. 6, unde sunt instalate biourile Ligei, secția București, și primînd acum o somație prin portărei din partea d-nului A. Kibrick, proprietarul imobilului, prin care îmi aduce la cunoștință, că i se face imobilului său mai multe stricăciuni foarte daunătoare de diferite persoane necunoscute, cari se introduc ziua și noaptea în acest apartament fără nici un respect pentru dreptul de proprietate al altuia.

În consecință și la rîndul meu, pentru a pune capăt acestei stări de lucruri, vă somez ca în termen de 24 ore de la primirea acesteia să părăsiți localul închiriat de mine, lăsîndu-l în starea în care l'ați găsit, de oare ce d-voastră și cu amicii d-voastră prin faptul că v'ați introdus acolo eu de la sine putere, mă puneți în neputință de a uza de dreptul meu și-mi cauzați și mă expuneți la daune, de cari vă fac personal răspunzător.

S. Perteșanu-Buză

18, Str. Manea-Brutaru.

Orî-ce comentariu este de prisos!

Huzile Papei de la Roma

Drept consecință a scandalului provocat de Sinod și de guvern în sinul bisericii romîne ortodoxe, nu numai zărele catolice din străinătate, ci chiar și Papa Leo XIII profită de ocazie ca să încurajeze acțiunea infamă a guvernului și a Sinodului în distrugerea bisericii romîne, invitîndu-ne în același timp să trecem la catolicism.

Asupra iluziilor Papei de la Roma, Agenția Romînă, subvenționată de d. Sturdza, ne transmite următoarea telegramă din Roma:

Papa a citit azi într'un consistoriu secret, o alocuțiune în care reamînteste invitările călduroase ce a adresat nu numai orientailor, dar și tutulor disidenților. Adaugă că mai multe indicii dovedesc că aceștia privesc cathedra Sfîntului Petru cu simpatie și dorință de unire.

Papa a anunțat apoi o enciclică asupra constituțiunei fundamentale a Bisericii.

Vom căuta să ne procurăm textul acestei alocuțiuni, ca să putem aprecia impresia produsă la Vatican de isprăvile guvernului.

Contrar zvonurilor înregistrate de unele ziare, aflăm că nu se va face nici o mișcare în personalul Eforiei Spitalelor Civile.

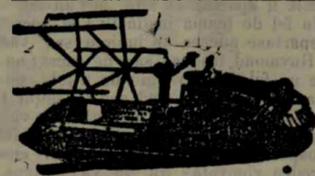
Prințul Dim. Ghica a declarat funcționarilor Eforiei, că este complet mulțumit de activitatea lor.

D. căpitan G. Murguleț, absolvent al școlii de geniu maritim, e numit pe ziua de 16 Iunie în postul de inginer de construcțiune navală la serviciul de navigațiune maritimă de pe lângă administrația căilor ferate.

MAȘINE AGRICOLE

H. S. GREIF

București, Str. Lîpscani, 94.—Casa Banca Romîniei Sf. Gheorghe

NOUA MAȘINĂ DE Secerat și legat „COLUMBIA”

din fabrica D. M. OSBORNE & Co-le Auburn (New-York)

Cu tăișul la DREAPTA

construită toată în oțel, ușoară, simplă și trainică, ultima perfecțiune 30—18

LOCOMOBILE ȘI TREERĂTOARE

Din atelierele de construcțiune ale Căilor Ferate Ungare din Budapesta

SINGURELE CONSTRUIE DUPĂ EXIGENȚELE AGRICULTORILOR NOȘTRI

În la dispoziția d-lor agricultori numeroase atestate stabilind perfecțiunea acestor mașine.

D. Anastase Stolojan, ministru de interne care a plecat ieri seară la Craiova, va sosi miine dimineață în Capitală.

Inregistrăm cu părere de rău, că d. Nicolae Petru, mare comerciant în Brăila și socru d-lui căpitan Creangă, a încetat din viață.

Am vorbit în numărul nostru de la 12 Iunie, despre o nouă societate de ajutor a Funcționarilor, sub titlul *Veteranilor* care ar fi pe cale de a se constitui.

După informațiunile noastre, această societate, în perspectivă, nu va isbuti să se întocmească, într-un cit unii din inițiatori nu prezintă garanții serioase.

BULETIN ECONOMIC

(Raportul Semaphorului de Brăila)

Brăila, 10/22 Iunie 1896.

Piața noastră continuă a fi calmă și fără nici o activitate mai însemnată de remarcă.

Scăderea prețurilor cu 1/2 cents la grîne, venită din America, precum și indiferența observată la exportatorii noștri, face ca piața să fie fără nici o animație.

Grîne de 58 lire, marfă frumoasă s'a plătit astăzi 8.30—40 hectol. șlep.

Porumb marfă bună s'a plătit aceleași prețuri ca în ultimele zile ale săptămînei trecute, prețuri destule de proaste.

Orzurile mai susținute, fără afaceri însemnate, din cauza lipsei de mărfuri.

POȘTA ADMINISTRAȚIEI

Domni abonați a cărora abonamente expiră de la 15 Iunie corent, sînt rugați ca pînă la acea dată să bine-voiască, în caz de reînnoirea abonamentului ce au, să înainteze costul pentru a nu suferi vre o întîrziere sau înterupție a ziarului nostru.

13

În tot dea-una în țările calde și în timpul verii în cele lalte țări este preferabil, pentru a potoli setea, să întrebuițăm vinul de Quinnum Labarraque amestecat în apă gazoasă, în loc de acele otrăvuri ascuse și vindute sub numele de absintă, vermout, bitter, etc. Am avea astfel un îndoiit profit: de o obișnui o băutură agreabilă și de a avea un stomac ușor la digestiune. Nu trebuie să rămînem însă indiferenți de a observa, că văzîndu-se bogătimea al Quinnum Labarraque, în principie active și mărimea floanelor acest vin este de un preț moderat și mai efitin de cit cele lalte produse similare.

DR. STERIE N. CIURCU

IX Polikangasse—No. 10. Viena
Consultațiun cu celebritățile medicale și cu specialiștii de la facultatea de medicină din Viena.

Grădina Rașca

14, Strada Academiei, 14.

În toate seriile

Concert Muzical Consumațiunii escelente

N. B. Se face cunoscut d-lor artiști că grădina posedă o scenă frumoasă cu toate decoriurile necesare, și se închiriază în condițiuni avantajoase.

115

12.—7

Cu onoare se aduce la cunoștința Onor. publicului că de la 1 Mai: S'A DESCHIS

GRADINA RESTAURANTULUI

TACHE RUSESCU

Avînd și o trupă de lăutari bine organizată, care va dilecta pe onor. public în tot timpul sezonului.

Cu deosebită stîmă

TACHE RUSESCU

Strada Ilfov No. 3

108—25—9

BIUROU TECHNIC

— pentru construcțiuni de ori-ce stabilimente industriale —

JULIUS LOEFLER

Inginer mecanic și Constructor de mori

Reprezentant general al fabricilor: Ganz & Comp., Budapesta, R. Wolf, Magdeburg, Walthar & Comp., Kolonia, A. Knoevenagel, Hanovra, Kropfack-Hernad, RICHARD GARETTE & SONS LEISTON Engiltera, etc., etc.

București.— Strada Pensionatului 23—25

SPECIALITAȚI: Construcțiuni de mori de fîmîl, mîlăi, ciment, var, etc., ferostrae mecanice, instalațiuni de lumină electrică, motoare etc.

Depozit de articole tehnice, pietre, mătase etc.

Vînzarea Mașinilor Agricole Englezești

31

75—3

HENRI GRÉVILLE

TAINA MORTULUI

Acest gând îi deveni atât de nesuferit în cât fu aproape paralizat. Estella, surprinsă de a nu-l vedea răspunzând, îl privea mai cu atenție; el se crezu descoperit, pretextând o afecțiune importantă se scuză și eși.

Spiritul lui Benoist era în o turbare de nedescris. De când făcuse pace cu Estella și cu el însuși, de când mai cu seamă mama lui îi vorbise cu atita încredere, el lăsa să adoarmă grijile sufletului său. Un fel de trândăvie morală îl cuprinsese; lăsa să cadă în amorțire gîndurile arzătoare, neliniștite, cari aduc insomnia, și nu mai trăia de cît de azi pe mîine, primind în fiecare dimineață ceea-ce viața voia să-i aducă.

În ori-ce pasiune, ca în ori-ce tempeștă, se ivesc accalmii cînd furtuna pare terminată; nu te mai închiezi de ce se devora în ajun; întristările cele mai arzătoare scrupulele de conștiință cele mai mari s'au liniștit; s'ar crede că ele nu au existat nici o dată. Ast-fel trăia Benoist de cîte-va luni; privirea curioasă a cîtor-va femei bălărne îl svîrlă din nou într'un ocean de perplexități dureroase.

Mai întîiu, înainte de toate, trebuia să

ascundă tutulor această iubire absurdă, necoșită.

Orbit de iubirea ei de mamă, d-na Benoist putuse să 'i vorbească de căsătorie: în acel moment el găsise aceasta foarte natural; dar aci, în hotelul de Beaurand, Estella îi apăruse cu totul într'alt-fel.

Un fel de teamă instinctivă și secretă îl îndepărtase adesea de iubirea sa; văduva lui Raymond trebuia să-i fie sacră; nu era oare un fel de sacrilegiu de a iubi pe femeia amicului său, cînd așa de puțin timp trecuse de la moartea acestuia? Ce va zice Estella dacă ar ști că Benoist o iubise aproape din prima zi, chiar atunci cînd el o credea viioală? Nu se va indigna ea oare? Mai tîrziu, da... ar fi alt-fel... și încă trebuia, după condițiunea expresă pusă de mama sa, să aducă în casa sa o femeie asupra căreia să nu planeze nici o îndoiială!

Gîndindu-se mereu Theodor observă atunci pentru întia dată că prevențiunile sale contra Estellei nu fuseseră dictate, cum credea el, prin un concurs supărațios de circumstanțe și prin amicitia sa pentru fratele său de arme, dar printr'un fel de gelozie; un instinct de minie și de necaz, rezultatele unui amor inconștient, netchipt, pentru aceia care alese pe Raymond.

O rază dviună lumină umbră în care se sbătea conștiința lui Benoist. Ea nu iubea pe Raymond, el îi o spusese, și destinul voise ca ea să rămîie văduvă și virgină, cu sufletul curat, fără amintiri, fără constrînger, inocentă și calomniată, liberă de a alege pe acela care ar voi să se facă iubit de ea.

Imagina Estellei se înfașă mișt sale în purit tea ei imaculată, cum Prea sfința fecioară apăruse sfinților din deșert; atins pînă în adîncul sufletului, el fu tentat de a

uni mîinile înaintea acestor figuri delicioase spre a-i cere ertare de atitea greseli, de atitea ofense, cunoscute și necunoscute de dînsa. Apoi viziunea dispăru, și Benoist se trezi dinaintea realității: el adora o femeie bogată, care aparținea aristocrației, și care, fără nici o îndoiială, nu se gîndea de loc la dînsul. O femeie stigmatizată de opiniunea lumii, pe care mama lui nu ar admite-o nici odată în căminul său fără ca adevărul să o desvinovățească, și el simți recăzînd pe capul său greutatea existenței, ca capul unui coșciug.

O idee nouă de tot îi străbătu prin mîine. Pînă atunci, el nu văzuse în Raymond de cît o victimă; pentru întia oară, el se întreba dacă nenorocitul nu fusese culpabil. Dispărînd așa de brusc de pe scena lumii, el se sustrăsese la o mulțime de datorii din cari cea d'întîiu era să fi asigurată soției sale o situațiune demnă de dînsa. Nebunia singură ar fi scuzat totul, cum zisese el deja, dar Raymond nu fusese nebuu; nici o dată el nu fusese mai stăpîn pe sine, în cugetarea sa și în limbajul său ca în ultima lor convorbire.

O mînie surdă, adîncă, clocoți tîncet în inima lui Benoist. Amicul său trădase amicitia, trădase iubirea, trădase onoarea părăsind viața fără a lăsa o vorbă care să fi putut explica disparițiunea sa, el se omorîse ca un laș... ca un laș...

Benoist, singur în camera sa, își luă capul între mîini și imploră mila amiculuisău mort.

— Stînt un mizerabil! îi zise el, dar eartă-mă, căci sufer îngrozitor! Eată că-ti arunc injurii, pentru că am nenorocirea de a iubi pe femeia ta!

XXIII

Într'o dimineață d-na de Beaurand, șezînd la biroul său își revizua socotelile lunare. Novice în asemenea operațiuni; ea punea toată atențiunea, lucra cu atita stăruință, că cel mai mic detalii era verificat și controlat ea și cum ar fi fost vorba de cine știe ce afaceri importante.

— Ce nenorocire; se gîndea dînsa oprindu-se din lucru, ce nenorocire în adevăr să fi avut de bogată! Ne scîind ce să fac cu banii, îi cheltuise pe toate nimicurile! Casa aceasta atît de mare, mulțimea aceasta de servitori, atîți cai la grajd, la ce servesc toate lucrurile acestea? N'ar fi cine-va mai fericit într'o casuță mai mică, cu mai puțin slugi și fără atitea trăsuri?

Ea își aduse amîine în același timp de o mică cabrioletă trasă de un poney iute și bine înhamat pe care a înțîluit-o pe șoseaua Bourgogne, lîngă castelul de Polrey. Un lînar mîna calul; nevastulul drăgălaș, aproape un copil, se uita cu drag la el și rîdea.

Ei trecuse atît de iute că Estella nu a putut să îi vadă bine la față. Ce trebuie mai mult ca să fi fericit?

Cu averile Brunairilor și acea a lui Beaurand puse la un loc, s'ar fi putut cumpăra mulți pony, multe perechi de hanuri și cabriolette, dar veselia, liniștea și focul iubirei care se revărsa din toată înțîinea tinereții perechi, de unde să le ei?

Estella fu cuprînsă de o melancolie profundă; se simțea strînsă ca într'un laț din toate părțile. Era tînră și fusese și ea veselă, — dar ce folos să fi tînră și să trăiești în singurătate? Ce-ți folosește veselia naturală cînd ești condamnat la o eternă desuadejde? Cine o va iubi pe ea? Cine va mai lua-o de soție?

În acest moment chiar ușa de la salo-

nașul în care era Estella se deschisese încelîșor, fără ca să se observe, crezînd că la o oră așa de dimineață nu poate să fie de cît servitoarea care venea să curețe; două mîini gingașe acoperiră ochii Estellei, răspîndînd în același timp un suav miros de mi șunele în jurul ei.

— Ghicește cine e? îi zise o voce prefăcută, pe care Estella o recunoscuse îndată.

— Tu Odello? Draguța mea! zise Estella surprînsă și veselă; așa de dimineață? De unde vii?

Ele se îmbrățișară și se așezară una lîngă alta pe o canapeleuță, lîindu-se de mîna.

Tînră prietenă a Estellei era foarte drăguță și gătită cu mult gust cu o palărie garnisită cu violete. Uîindu-se cu drag la prietenă ei, îi zise cu admirațiune:

— Ce frumoasă ești! Mai frumoasă ca înainte!

— Dar tu! zise Estella rîzînd, cum te-ai schimbat, ești frumoasă ca un inger, și te-ai dezvoltat!

— Oh! eu sînt foarte fericită, zise cu bucurie Odetta. Ne-am lîmbat pretutîndeni am fost la Roma, la Florența, la Veneția...

la Asles și la Dijon, în castelul părintesc al bărbatului meu. Acolo nu prea e frumos iară... noroc că eram cu bărbatul meu!

Ea zicea «bărbatul meu» cu un ton grav și plăcut în același timp, care făcea pe Estella cînd să ridă cînd să plîngă.

— E foarte drăguț, bărbatul meu, și mă iubește...

— Dar tu?

— Și eu, de sigur! Dar nu-ți spun nici o dată aceasta... Dar vad eu că ai a bagat de seamă. E atît de șiret.

Spunînd acestea, ea bufni de rîs și se uită veselă în jurul ei.

(Va urma).

CASA DE SCHIMB
HESKIA & SAMUEL
BUCUREȘCI
No. 5 Strada Lipscani No. 5
Cumpără și vinde efecte publice și face ori-ce schimb de monezi.
Cursul pe ziua de 10 Iunie 1896

	Cump.	Vind
4 ^o / _o Rentă Amortisabilă . . .	87	88
5 ^o / _o » Amortisabilă . . .	99	99 1/4
6 ^o / _o Obligat. de Stat (Cov. R.) . .	100	101 1/2
5 ^o / _o » Municipale din 1883 . . .	96	97 1/2
5 ^o / _o » » » 1890 . . .	95 1/4	96
5 ^o / _o » Scrisuri Funciar Rurale . . .	93	94 1/4
5 ^o / _o » » Urbane . . .	90	90 1/2
5 ^o / _o » » » Iași . . .	84 1/2	85 1/2
Acțiuni Banca Națională . .	1605	1610
» Agricolă . . .	200	204
» Dacia Romînia asig. . .	405	410
» S-tea Națională asig. . .	420	425
S-tatea de Construcțiuni . .	180	185
Florin valoare Austriacă . . .	2 10	2 13
Mărci Germane . . .	1 23	1 25
Bancote Franceze . . .	100	101
» Italiene . . .	89	93
» ruble hirtie . . .	2 68	2 70

Imprimarea cu mașinele dublu-cilindrice, din fabrica Albert & Co., Frankenthal și cu caractere din fonderia de litere Flinsch din Frankfurt A/M

VÎNTURATOARE
— No. 5 —
„NON PLUS ULTRA“
cu patru roțile, patru mîinere
coș mărit și 12 site
la
VATSON & YOEUELL
14 — Strada Academiei — 14
(Grădina Rașca)
— București —

(53)

(16-4)

ALBERT ENGEL ȘCESOR

CASA DE CONFIDENȚĂ

Fondată în București în anul 1853

București, Strada Carol, No. 37

Recomandă onor. sale clientele cît și p. t. publicului bogatului său asortiment de:

Lămpi de sistemele cele mai bune și solide. Mașine cu lumina incandescentă, arzînd cu spirit și aplicabile la ori-ce lampă de Petrol. Sfîșnice și Globuri pentru grădini. Porțelanuri și cristale frunțuște și de Bohemia. Rețicote sistematice pentru casă. Mașine pentru făcînt înghețată. Mașine pentru făcînt unt. Mașine

pentru tocat carne. Tacîmuri de Alpaea pentru masă. Vase smaltuite indigene și streine pentru bucatărie. Ori-ce obiecte necesare pentru casă și bucatărie. Paturi de fier în tabli și vergele. Mobile de fier. Seauze de paie. Colivii pentru Papagai și Canari. Felinare și coroane pentru morminte. Mașine pentru spălat și stors rufe. Bai de scaldat. Bai de șezut. Aparate de duși. Mășinile și Linoleum. Petrol indigen la calitate decaltrul lei 3,50 franco la domiciliu. Ulei de rapiță dublu rafinat.

Atelier pentru reparație și comenzi pentru ori-ce articole de metal.

Serviciu prompt și prețuri moderate se garantează

69

25-15

AVIS

Fac cunoscut că mai mulți agenți de la alte fotografii, ca să facă mai lesne abonamente profitabile de ocazie și spun că sunt de la mine, de aceea rog pe onor. mei clienți ca la facerea unui abonament să observe bine dacă chitanța poartă firma

L. Vaisman

Cunoscuta Fotografie

aranjată sistem a la PARIS care s'a mutat din curtea cea mare, peste drum în casele cele noi, Calea Rahovei No. 3, unde a fost Hanul Goleșcu în rînd cu biserică Doamna Bălașa.

(77)

(30-11)

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA ziarului „EPOCA” se află în Strada Clemenței No. 3.

Numai la magazinul CENTRALA este de găsit adevărata

Lumină incandescentă
sist. Auer Perfectionată
cu prețurile foarte reduse

Acest magazin și atelier autorizat de Onor. Primărie este cel mai recomandat pentru instalări de gaz, apă, telegraf, canalizare băi, precum și tot felul de closete și tout à l'égout.

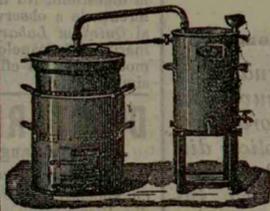
Magazin de expoziție

CENTRALA

Strada Biserica Ieni, No. 9 lîngă Hotel Union

(64)

(25-21)

ALAMBICURILE DERUY-CARANFIL
PARIS-GALAȚI

Acest aparat este de o simplitate extra-ordinară și servește pentru distilarea vinului, mustului de mere, de pere, de prune și de ori-ce fel de fructe. Cu el se poate distila țescovina, drojdiile de vin sau ori-ce soi, precum și florile, semințele și ori-ce fel de plante miroșitoare. Se poate fabrica cea mai bună tuică, shloviță și ori-ce spirituri. Acest aparat este cu mult superior cazanelor și Alambicurilor obișnuite, prin aceea că produce sau din o singură dată gradul cerut sau prin rectificarea după voință, un spirit rectificat de o calitate mai bună, cu o economie mai mare de timp, de apă și de combustibil.

A se adresa d-lui GEORGES

A. CARANFIL, Galați, sau la agenții săi acreditați din diferite țări și localități. Depoul general București str. Doamnei 27 casa Bîlcescu.

109-43

F. NOVAK

Furnisor al Curții Regale

București, Calea Victoriei No. 59

Mănuși și cravate etc.

PIANURI din cele mai renumite fabrici SINGURUL REPRESENTANT

al firmelor: STEINWAY (New-York), BECHSTEIN, SCHIEDMAYER, SCHIEDMAYER & SOHN, RÖNISCH etc.

NOU DE TOT

Pianuri automate

cu ori-ce fel de note; opere complete etc.

Pentru pianuri se acordă plata și în rate lunare.

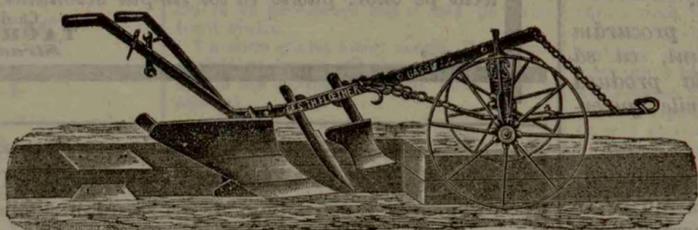
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA ziarului EPOCA se află în Strada Clemenței No. 3.

Înainte de a cumpăra ori ce mașină agricolă sau industrială Cercetați Marele
Deposit de Mașine și Unelte Agricole Sau cereți Catalogul ilustrat al casei

EUGENIU BEHLES

Representant și depositar al renumitei fabrici TH. FLÖTHER din Germania

— București, — Strada Bibescu-Vodă 1, 2 și 4

PLUGURI UNIVERSALE

de oțel perfecționate. Pluguri cu 2, 3 și 4 brăzdare, tot-d-a-una 4—500 pluguri în deposit
PLUGURI CU SEMANATOR DE PORUMB, PLUGURI NORMALE

Locomobile și Treerători

de 6, 8, 10 și 12 cai putere

Premiate cu cea mai înaltă distincțiune, adică cu unica Mare Medalie de Aur

(La concursul de Treerători de la Herestrău 1891)

GARANȚIE ABSOLUTĂ PENTRU BUNĂ FUNCȚIONARE ȘI MATERIAL SOLID

SEMANATOI
manuale, în lat și în rînduri
TRIORI
VÎNTU ATORI
GRAPE DE FIER
flexibile și diagonale
GREBLE DE FÂN

Batoze de porumb
manuale și cu aburi
Mașine de tăiat pae și fîn
Răriți, Cultivatori, Tăvăluci

POMPE

pentru spălatul cazanelor, de incendiu și de grădini

Secerătoarea „Bonnie”

CU APARAT DE LEGATȘNOPI ȘI CU TĂIȘUL LA DREAPTA

Model 1898. Cele mai solide și ușoare construite cu totuța de oțel din renumita fabrică JOHNSTON HARVESTER C-nie, Batavi (America).

Pietre de moară franceze || MORI pe postament de fier și lemn
Mașinile, Pârți de rezervă, Curele de transmisiiune, etc.

INSTALAȚIUNI DE MORI PERFECT AUTOMATICE CU VALȚURI

(24-24)